

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW.

Nr BP. 30 z dnia 1 grudnia 1937 r.

w sprawie programów egzaminów ustnych dla
uzyskania świadectw operatorów radiowych.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów ogłasza załączone programy egzaminów ustnych, ustalone przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — dla uzyskania świadectw operatorów radiowych, przewidzianych w § 14 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 452).

Dyrektor Biura Personalnego:

(—) Ludwik Młynarski.

Załącznik do obwieszczenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 1 grudnia 1937 r. (poz. 465).

PROGRAMY EGZAMINÓW USTNYCH,

ustalone przez Ministra Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — o świadectwach operatorów radiowych.

I.

Egzamin dla kandydatów na radiotelegrafistów 1 klasy:

I grupa:

- znajomość ogólnych zasad elektrotechniki oraz teorii radiotechniki, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów używanych w służbie ruchomej,
- znajomość teoretyczna i praktyczna działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służących do uruchamiania i regulacji urządzeń wymienionych w poprzednim ustępie,
- niezbędna praktyczna umiejętność naprawy środkami dostępnymi na pokładzie uszkodzeń, jakie mogą zajść w aparaturze w czasie podróży.

II grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i odbierania na słuch grup kodu (składających się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 20 grup na minutę oraz tekstu w języku polskim z szybkością 25 słów na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tym każda cyfra albo znak przestankowy liczy się za dwa znaki. Słowo tekstu w języku polskim winno składać się średnio z pięciu znaków.

Egzamin z ręcznego nadawania i z odbioru na słuch polega:

- na poprawnym odebraniu 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 100 znaków na minutę. Tekst nadawany jest bez zakłóceń,
- na poprawnym odebraniu 150 znaków tekstu w języku polskim z szybkością 125 znaków na minutę. Tekst nadawany jest z minimalnymi zakłóceniami, zdarzającymi się w praktyce radiotelegraficznej,
- na poprawnym nadaniu 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 100 znaków na minutę,
- na poprawnym nadaniu 150 znaków tekstu w języku polskim z szybkością 125 znaków.

III grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i poprawnego odbioru telefonicznego:

Egzamin z nadawania i odbioru telefonicznego polega na poprawnym nadaniu i odbiorze telefonicznym (radiotelefonicznym) z szybkością normalną tekstu w języku polskim oraz na poprawnym zgłoskowaniu wyrazów obcych wtrąconych do tekstu polskiego.

Aby uzyskać ocenę dostateczną z egzaminu z nadawania i odbioru radiotelegraficznego, kandydat nie może popełnić więcej, niż po dwa błędy w każdej z wymienionych pod lit. a), c), d) prób, z egzaminu zaś z nadawania i odbioru telefonicznego — nie więcej, niż 2% błędów na minutę próby.

IV grupa:

a) szczegółowa znajomość regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radiową oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, która dotyczy radiotelegrafii, a dla żeglugi powietrznej znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radiową żeglugi powietrznej,

b) znajomość geografii powszechnej świata a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej w zależności od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

Kandydat na życzenie może być poddany dodatkowo egzaminowi z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego. Egzamin polega na przetłumaczeniu na język obcy 150 wyrazów tekstu polskiego. Złożenie egzaminu z dodatnią oceną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin z języka (lub z języków)”.
II.

Egzamin dla kandydatów na radiotelegrafistów 2 klasy:

I grupa:

- podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość elektrotechniki i radiotelegrafii, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów, używanych w służbie ruchomej,
- podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służących do uruchamiania i regulacji urządzeń wskazanych w poprzednim ustępie,
- dostateczna umiejętność praktyczna przeprowadzania drobnych napraw w razie uszkodzenia aparatury.

II grupa:

Zdolność poprawnego nadawania i odbierania na słuch grup kodu (składających się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 16 grup na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tym każda cyfra lub znak przestankowy liczy się za dwa znaki.

Egzamin z ręcznego nadawania i z odbioru na słuch polega:

na poprawnym nadawaniu i odbiorze 150 znaków tekstu kodowego z szybkością 80 znaków na

minutę (liter, cyfr i znaków przestankowych). Tekst nadawany jest bez zakłóceń.

Aby uzyskać ocenę dostateczną z egzaminu z nadawania i odbioru radiotelegraficznego, kandydat nie może popełnić więcej, niż po dwa błędy w każdej z prób.

III grupa:

Znajomość regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radiową, oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, która dotyczy radiotelegrafii, a dla żeglugi powietrznej — znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radiową żeglugi powietrznej.

IV grupa:

Znajomość geografii powszechnej świata, a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej, zależnie od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

Kandydat na życzenie może być poddany dodatkowo egzaminowi z języka francuskiego, angielskiego lub niemieckiego. Egzamin polega na przetłumaczeniu na język obcy 150 wyrazów tekstu polskiego. Złożenie egzaminu z dodatnią oceną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin z języka (lub z języków)”.
Kandydat na radiotelegrafistę 2-ej klasy może się równocześnie poddać egzaminowi na radiotelegrafistę w/g wymagań, określonych w grupie III dla radiotelegrafistów 1 klasy. Złożenie egzaminu z oceną co najmniej dostateczną uwidacznia się na świadectwie w postaci uwagi: „złożył egzamin na radiotelegrafistę”.

III.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie specjalnego świadectwa radiotelegrafisty:

- umiejętność nadawania i odbioru według wymagań, przewidzianych dla radiotelegrafistów 2-ej klasy,
- praktyczna umiejętność obsługi aparatów nadawczych i odbiorczych tych stacji, które będą obsługiwali,
- znajomość przepisów i regulaminów, dotyczących polskiej radiowej służby morskiej lub lotniczej, zależnie od rodzaju świadectwa, o jakie kandydat się ubiega.

IV.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie normalnego świadectwa radiotelegrafisty:

- znajomość praktyczna radiotelefonii, przede wszystkim pod względem unikania zakłóceń,
- znajomość strojenia i działania urządzeń radiotelefonicznych,
- umiejętność wyraźnego nadawania głosem i dokładnego odbioru przez telefon według wymagań, określonych dla radiotelegrafistów 1-ej klasy,
- znajomość regulaminów, dotyczących wymiany telegramów w drodze radiotelefonicznej oraz regulujących ruchomą służbę radiotelefoniczną w obrocie wewnętrznym i międzynarodowym.

V.

Egzamin dla kandydatów, ubiegających się o uzyskanie ograniczonego świadectwa radiotelefonisty.

- dostateczna praktyczna umiejętność strojenia i operowania stacją radiotelefoniczną,
- umiejętność wyraźnego nadawania głosem i dokładnego odbioru przez telefon w/g wymagań, określonych dla radiotelegrafistów 1-ej klasy,
- znajomość regulaminów dotyczących wymiany telegramów w drodze radiotelefonicznej oraz regulujących ruchomą służbę radiotelefoniczną w obrocie wewnętrznym.